

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221202044
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7221202044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XX, o zaplatenie 307,02 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 9. marca 2023 sp. zn. 44Csp/57/2021- 137 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal od žalovanej zaplatenia 307,02 € s 5 % úrokom z omeškania od 27.07.2018 do zaplatenia titulom plnenia zmluvy o pôžičke uzavretej jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding a.s., ktorá pohľadávka bola na žalobcu postúpená Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.08.2021.

3. Súd prvej inštancie vzal za preukázané, že žalobca (právny predchodca pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok) dňa 19.02.2017 uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 7129807887, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 339,08 eur. Žalovaná sa zaviazala tento úver splácať v mesačných splátkach po 61,41 eur po dobu 6 mesiacov. Žalovaná do podania žaloby zaplatila iba 61,41 Eur. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver včas a riadne, žalobca ju dňa 26.05.2018 listom vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote 30 dní dlžné splátky nesplatila, a tak žalobca dňa 21.07.2018 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom zo dňa 26.05.2018, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Zo strany žalobcu bola v konaní predložená výzva s doručenkou, ktorou bola žalovaná vyzvaná k úhrade omeškaných splátok úveru (predžalobná upomienka zo dňa 26.5.2018) a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.07.2018, ktorou bola žalovaná vyzvaná k úhrade celého zosplatneného dlhu. Doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej v konaní preukázané nebolo, keďže žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o doručení,

ale ani o odoslaní tohto oznámenia žalovanej a ani riadnym spôsobom nepreukázal, že sa predmetné oznámenie dostalo do sféry dispozície žalovanej v zmysle § 45 ods.1 OZ.

4. Na základe vyššie uvedených skutočností a po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,2,3 a 5, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1,2, § 525 ods. 1,2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 92 ods. 8 zákona č. 283/2001 Z.z. o bankách súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, nakoľko je jednou z kumulatívnych podmienok, ktoré vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

5. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. keď úspešnej žalovanej z dôvodu procesnej ekonómie náhradu trov konania nepriznal dôvodiac, že jej trovy konania nevznikli.

7. Žalobca napadol rozsudok včas podaným odvolaním, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C.s.p. V prvom rade žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní podľa jeho názoru bolo celkom nesporné preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu § 92 ods. 8 ZoB ukladá, a teda nedošlo k porušeniu bankového tajomstva. V súvislosti s podmienkami vyžadovanými uvedeným ustanovením poukázal na to, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu aj výzvou z 26.5.2018, ktorú neprevzala v odbernej lehote ako aj podaním zo dňa 21.07.2018 označeným ako oznámenie o mimoriadnej splatnosti s výzvou na úhradu, pričom kópie doručeníek sú súčasťou súdneho spisu. Tvrdil, že v konaní bola napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného dlhu voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca poukázal na skutočnosť, že samotný Zákon o bankách pojednáva len o písomnej výzve banky, nešpecifikuje náležitosti výzvy banky voči svojmu klientovi. Uvádza iba podmienku, že výzva musí byť písomná. Poukázal na závery Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/83/2021 z 30.11.2021, Krajského súdu Trenčín 17CoCsp/15/2021 z 28.10.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici 12CoCsp/49/2020 z 25.11.2021 a 11CoCsp/36/2021 z 30.11.2021, 16CoCsp/4/2021 z 27.10.2021, Krajského súdu v Trenčíne 6Co/128/2019 z 23.12.2019. Žalobca má za to, že za kvalifikované výzvy žalovanej pred postúpením pohľadávky je nutné považovať tak výzvu z 26.5.2015, ako aj výzvu z 21.7.2018. Uvedený záver súdu považuje žalobca za nepreskúmateľný a súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a preukázania odoslania výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ z 9.9.2015 žalovaným, žalobca sa nestotožnil s konštatovaním súdu o tom, že zo žalobcom predložených dokladov plynie záver o nesplnení predpokladov na predčasné zosplatnenie úveru, nakoľko pôvodný veriteľ podľa názoru súdu nedodržal zákonom stanovené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, teda nebola splnená podmienka existencie písomnej výzvy (oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru), resp. jej doručenie žalovanej a preto nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Žalobca poukázal na skutočnosť že doručenie výzvy(vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru) neboli protistranou popreté a v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. sa považujú za nesporné. Pokiaľ považoval súd za sporné preukázanie odoslania a doručenie predmetnej výzvy, nič mu nebránilo v tom, aby tieto skutočnosti preskúmal dopytom na Slovenskú poštu. Pokiaľ však z jeho strany došlo napriek nespornosti odoslania a doručenia predmetnej výzvy k zamietnutiu celého nároku žalobcu, žalobca zastáva názor, že došlo zo strany súdu k nesprávnemu procesnému postupu a rozhodnutie je v tomto smere nepreskúmateľné. Citoval z uznesenia Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17CoCsp/15/2021 z 28.10.2021 a uviedol, že žalobca preukázal, že predmetnú výzvu zaslal žalovanej zákonným spôsobom, má zároveň za to, že postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Žalobca v konaní opakovane tvrdil a listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaná bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzývaná k úhrade omeškaných splátok úveru a tiež boli postupcom upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol

aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že žalobe vyhovie resp. ho zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná, ktorej odvolanie protistrany na vyjadrenie bolo doručené 30.5.2023, nevyužila svoje zákonné právo a k odvolaniu protistrany sa nevyjadřila.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené (§34 a 355 a nasl. C.s.p.).

10. Súd prvej inštancie dokazovanie vo veci vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho správne zistil skutkový stav a vo veci na základe neho aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu. Na správnosti týchto skutkových zistení nič nezmenili ani odvolacie námietky žalobcu, ktoré namietal aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa tento súd aj náležite, presvedčivo a zákonom ustanoveným spôsobom vysporiadal.

11. Napadnutý rozsudok z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný. V odôvodnení rozsudku súd dal odpovede na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu nezistil žiadne vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§380 ods. 2 C.s.p.).

12. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení zákona č. 340/2020 Z. z., resp. v znení v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „Zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Procesná obrana žalobcu v odvolaní bola založená na tvrdení, že upomienku zo dňa 26. mája 2018 a oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru zo dňa 19. júla 2018 je možné podľa obsahu považovať za výzvu banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v dôsledku čoho je nesprávny záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu.

14. Odvolací súd konštatuje, že aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním tvrdené právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej - existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej - existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania a súd je povinný skúmať ju z úradnej povinnosti v ktoromkoľvek štádiu konania (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27. októbra 2021).

15. Súd prvej inštancie sa tak správne v konaní zameral predovšetkým na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, najmä s ohľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi stranami sporu, v nadväznosti na potrebu poskytnutia osobitnej ochrany spotrebiteľovi v spore s dodávateľom a súd prvej inštancie správne zameral pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanej ako spotrebiteľovi, domáha.

16. V spotrebiteľských vzťahoch pri konštatovaní platnosti či neplatnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na ďalší subjekt, je nutné okrem všeobecných ustanovení § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka zohľadniť aj osobitnú právnu úpravu, ktorá na daný právny vzťah dopadá.

17. Jednu z osobitných právnych úprav dotýkajúcich sa postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu predstavuje Zákon o bankách. Predmetná právna úprava pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách (osobitná písomná výzva banky klientovi a relevantná doba omeškania dlžníka aj napriek písomnej výzve banky). Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle hmotného práva a musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva (uvedenú skutočnosť odvolací súd konštatuje len pre úplnosť a vzhľadom na označenie 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ako OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO, v ktorej je obsiahnuté aj zákonné ustanovenie § 92 ods. 8), ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale priamo stanovuje hmotnoprávne podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o „lex specialis“ vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávok (§ 524 a nasl.. Občianskeho zákonníka). Takémuto záveru nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia („môže banka alebo pobočka zahraničnej banky pohľadávku postúpiť“), ako aj jeho zaradenie do časti Zákona o bankách, ktorej nadpis znie „Ochrana klientov a bankové tajomstvo“. Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje osobitné podmienky, za ktorých môže banka, a to aj bez súhlasu klienta postúpiť pohľadávku na inú osobu, čo výkladom „a contrario“ znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka platne postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže.

18. Odvolací súd v súvislosti s takýmto záverom poznamenáva, že takýto výklad predmetného zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách zodpovedá judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý práve za účelom zjednotenia výkladu tohto ustanovenia v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24. apríla 2018 jednoznačne konštatoval, že „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Zhodne aj vo svojom ďalšom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 16. júla 2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právnu vetu: „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

19. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že súd prvej inštancie nemal v konaní preukázané naplnenie podmienky platnosti postúpenia pohľadávky v intenciách ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď upomienka zo dňa 26. mája 2018 a ani oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru zo dňa 21.7.2018 podľa názoru súdu prvej inštancie nespĺňa požiadavku osobitnej výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, s dôrazom na právny výklad ustanovenia § 92 ods. 8 predmetného zákona podaný Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31. marca 2022, sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. októbra 2022.

20. Odvolací súd konštatuje, že z právnej úpravy ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj vychádzajúc z teleologického výkladu tohto zákonného ustanovenia, sledujúc účel a zmysel tejto právnej úpravy, vyplýva, že pred samotným postúpením pohľadávky banky na iný subjekt zákonná úprava vyžaduje osobitnú a samostatnú písomnú výzvu banky, v ktorej banka v relevantnej časovej súvislosti pred samotným uskutočnením postúpenia pohľadávky klienta na iný subjekt vyzve tohto klienta na eventuálne zaplatenie a splnenie si zameškaného záväzku voči banke s upozornením, že v súlade s dikciou ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pokiaľ aj napriek písomnej výzve banky zostane naďalej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, môže banka využiť svoje oprávnenie a svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť aj inému subjektu aj bez súhlasu klienta. Práve s prihliadnutím na sledovaný účel a cieľ tejto právnej úpravy - a to je poskytnúť ochranu klientom banky v tom zmysle, že po upozornení na možnosť postúpenia pohľadávky aj bez jeho súhlasu na iný subjekt a na základe vyčíslenia konkrétnej výšky pohľadávky, má klient reálnu možnosť účinne zabrániť postúpeniu pohľadávky a to tým, že svoj dlh voči banke dodatočne uhradí. Klientovi banky sa uvedeným spôsobom poskytuje dostatočný informačný a časový priestor na to, aby mohol predísť, resp. zvrátiť tak závažný právny následok, akým je postúpenie pohľadávky bankového subjektu na nebankový subjekt. Uvedený výklad zodpovedá okrem iného aj označeniu 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO. Práve takouto formou je ochrana klientov účinne, nielen fiktívne, zabezpečená.

21. S poukazom na vyššie uvedené hodnotí odvolací súd námietku žalobcu, ktorý tvrdil, že za kvalifikovanú výzvu banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno považovať nie len upomienku zo dňa 25. mája 2018 (č. I. 13), ale aj oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru zo dňa 21. júla 2018 (č. I. 15) ako nedôvodnú.

22. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu upomienky zo dňa 26. mája 2018 síce sekundárne vyplýva, že žalovaný je v omeškaní so splácaním pohľadávky a aj vyzvaný na zaplatenie sumy 184,23 eur (vyčíslenú k 26.05.2018) s upozornením na právo banky odstúpiť od zmluvy, avšak primárne je jej obsahom upozornenie na právo úver mimoriadne zosplatniť. Z oznámenia o mimoriadnom zosplatnení úveru zo dňa 21. júla 2018 síce sekundárne vyplýva, že žalovaný je v omeškaní so splácaním pohľadávky, avšak primárne je predmetom tohto oznámenia vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že vychádzajúc z teleologického výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách, skrz spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere a z dôvodu, aby ochrana klienta bola nielen fiktívna, ale skutočne reálne zabezpečená, potom neobstojí argument žalobcu, ktorý považuje upomienku zo 26. mája 2018 a oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru zo dňa 21. júla 2018 za výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách (pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31. marca 2022 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. októbra 2022).

24. Žalobca sa v podanom odvolaní bránil s odkazom na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 8Cdo/169/2020, ktorým mienil preukázať správnosť svojich tvrdení. K tejto forme procesnej obrany žalobcu odvolací súd uvádza, že v rámci rozhodovacej praxe dovolacieho súdu prevažuje právny názor, podľa ktorého obsah ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky. Z hľadiska komparácie vyššie uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu s rozhodnutím dovolacieho súdu pod sp. zn. 8Cdo/169/2020 zo dňa 27. januára 2022, je potrebné vychádzať z prevažujúceho a neskoršieho právneho názoru dovolacieho súdu vyjadreného v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/266/2020, 4Cdo/75/2020. Preto, ak súd prvej inštancie vychádzal z uvedenej premisy vyjadrenej v neskorších rozhodnutiach dovolacieho súdu, nemožno jeho rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 2 ods. 2 C.s.p. Uvedená forma procesnej obrany žalobcu je v tomto smere nedôvodná.

25. Odvolací súd konštatuje, že skutkové a právne závery, na základe ktorých súd prvej inštancie v merite veci rozhodol boli vecne správne, a preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a zvážení všetkých relevantných skutočností, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil ako vecne správny.

26. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi

(a contrário) nepriznal. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobu súd zamietol v celom rozsahu, procesný úspech v konaní v celom rozsahu prináležal žalovanej. Nakoľko jej však trovy v priebehu konania nevznikli, súd jej z dôvodu procesnej ekonomie trovy konania nepriznal. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nepatrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).